

4. Cotei, C., & Farhat, J. (2017). The evolution of financing structure in US startups. *The Journal of Entrepreneurial Finance*, 19(1), 4.
5. Datar, V., Emm, E., & Ince, U. (2012). Going public through the back door: A comparative analysis of SPACs and IPOs. *Banking & Finance Review*, 4(1).
6. Finance, C., & Leasing Association. (2004). Asset-based financing, investment and economic growth in Canada.
7. Kim, W., & Weisbach, M. S. (2005). Do firms go public to raise capital?.
8. Myers, S. C. (1984). The Capital Structure Puzzle. *The Journal of Finance*, 39(3), 575-592.
9. Peterdy K. (2023), Corporate Finance Institute, CFI (2023). "5 C's of Credit".
10. Robinson, A. D., Fert, I., Webb, D. N., Thacher, S., & Bartlett, L. L. P. (2013). *Mezzanine Finance: Overview*. Simpson Thacher & Bartlett LLP.
11. Smith Jr, C. W. (1988). Raising capital: Theory and evidence. *The Investment Banking Handbook*, 11(7), 71.
12. Smith, J. K., & Smith, R. L. (2014). *Entrepreneurial Finance: Strategy, Valuation, and Deal Structure*. Stanford University Press.

СТРАТЕГІЧНЕ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ ЧЕРЕЗ ПРОЦЕСИ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ

Асмолов А.Т.

здобувач вищої освіти, магістр факультету менеджменту

Крайній В. О.

кандидат економічних наук, в.о. доцента

Миколаївський національний аграрний університет (м. Миколаїв Миколаївської області)

У сучасному світі сільське господарство вимагає постійних інновацій та стратегічного управління змінами для забезпечення ефективності, конкурентоспроможності та сталого розвитку. Запровадження та інтеграція нових технологій, методів виробництва та управління стають важливими факторами у підвищенні продуктивності та якості сільського господарства.

Роль інновацій у сільському господарстві вкрай важлива, оскільки вони можуть відігравати ключову роль у підвищенні продуктивності, зменшенні витрат та покращенні якості продукції.

Дослідження та аналіз сучасних інновацій у сільському господарстві та їхній вплив на підвищення продуктивності, зменшення витрат та покращення якості продукції.

Стратегії впровадження інновацій: Вивчення та вибір стратегій впровадження, оцінка їхньої ефективності та адаптація до особливостей сільського господарства. Це може включати в себе пілотні проекти, співпрацю з науково-дослідними установами, впровадження новітніх технологій тощо.

Управління змінами: Розгляд внутрішніх та зовнішніх чинників, що впливають на успішність впровадження інновацій. Це включає аналіз організаційної культури, підготовку персоналу, визначення стратегій комунікації та врегулювання конфліктів під час змін [1].

У контексті впровадження інновацій в сільському господарстві вимагає ретельного розгляду внутрішніх та зовнішніх факторів, що можуть вплинути на успішність та прийняття нововведень. Аспекти управління змінами, які варто враховувати:

1. **Організаційна культура та лідерство:** Ключове значення має розвиток підтримки та сприяння з боку керівництва компанії для прийняття змін.
2. **Підготовка персоналу та залучення співробітників:** Надання персоналу можливості навчання, тренінгів та підтримки є важливим для успішного впровадження інновацій.
3. **Комунікація:** Важливо мати чітку стратегію комунікації, яка охоплює усі рівні організації.
4. **Вирішення конфліктів:** Під час змін можуть виникнути конфлікти через опір, страх або неузгодженість у групах.
5. **Аналіз зовнішніх чинників:** Ретельне вивчення зовнішнього середовища.

Фінансування інноваційних проектів у сільському господарстві: Розгляд аспектів фінансування та пошуку ресурсів для реалізації інновацій, таких як гранти, інвестиції, публічно-приватні партнерства та інші джерела фінансування. [2]

Успішне залучення фінансування для інновацій у сільському господарстві вимагає ретельного планування, пошуку джерел фінансування та підходу до потенційних інвесторів або фінансових установ. Окрім цього, важливо також демонструвати потенційні переваги та соціальний чи економічний вплив інноваційних проектів для залучення інвесторів.

Виклики та перешкоди: Аналіз можливих викликів та перешкод, які можуть виникнути під час впровадження інновацій у сільському господарстві, таких як соціальні, економічні, технічні або правові аспекти.

Розв'язання цих проблем вимагає комплексного підходу, спрямованого на усунення або пом'якшення цих перешкод. Це може включати сприяння соціальному прийняттю, фінансову та технічну підтримку, а також залучення законодавства, спрямованого на підтримку впровадження інновацій у сільському господарстві.

У впровадженні інновацій у сільському господарстві існують різноманітні виклики та перешкоди, які можуть ускладнити процес та вимагають уважного управління. Серед цих факторів варто виділити соціальні, економічні, технічні та правові аспекти. [3]

Для успішного впровадження інновацій в сільському господарстві необхідно спрямовано працювати над усуненням цих викликів та перешкод. Це включає розвиток програм соціальної підтримки, пошук ефективних моделей фінансування, забезпечення доступу до технічної підтримки та навчання, а також сприяння законодавчим ініціативам, спрямованим на сприяння інновацій в сільському господарстві. Лише комплексний підхід і координація зусиль усіх сторін можуть допомогти подолати ці виклики та зробити інновації доступними для розвитку сільського господарства.

Список використаних джерел

1. <https://www.pdau.edu.ua/sites/default/files/node/4753/rozhevaorhideya.pdf>
2. <https://naukam.triada.in.ua/index.php/konferentsiji/38-vosma-vseukrajinska-praktichno-piznavalna-konferentsiya-naukova-dumka-suchasnosti-i-majbutnogo/90-innovatsijna-diyalnist-v-silskomu-gospodarstvi>
3. <http://repository.hneu.edu.ua/bitstream/123456789/11029/1/Руденко%20Особливості%20впровадження%20інновацій%20у%20діяльність%20сільськогосподарських%20підприємств.pdf>

ЕФЕКТИВНІСТЬ ОБЛІКОВО – АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УПРАВЛІННІ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ АУДИТУ ПІДПРИЄМСТВ

Вовчук В.І.

Студент кафедри обліку і оподаткування,

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Розвиток обліково-аналітичної системи справедливо вважається ключовим питанням з позиції поліпшення результатів діяльності суб'єктів господарювання, адже саме в ній колаборуються дані господарського обліку та накопичується позаоблікова інформація, що в сукупності становлять основу ухвалення виважених управлінських рішень, забезпечуючи відповідними даними поточне, оперативне та стратегічне управління. Існують різноманітні тлумачення поняття «обліково-аналітична система». Значну їх кількість досліджено в праці: [1].

Так, під обліково-аналітичною системою розуміється:

- система, що створюється у результаті формування інформації, джерелами якої є облікові та звітні дані бухгалтерського та інших видів обліку (І. П. Ульянов, Л. В. Попова);
- система, покликана забезпечити інформаційні потреби менеджменту (М. С. Кузьміна);
- синтез обліку, аналізу, планування і контролю (С. Н. Петренко);
- повністю або частково децентралізована система, елементарні системи якої здійснюють збір, обробку та оцінку усіх видів інформації, що необхідна для прийняття управлінських рішень на мікро- і макрорівнях (Л. В. Попова, Б. Г. Маслов, І. А. Маслова);
- комплекс взаємодіючих і взаємозалежних елементів, що забезпечують процес безперервного цілеспрямованого збору, обробки й оцінки інформації, необхідної для планування діяльності, розробки, прийняття й реалізації ефективних управлінських рішень (Л. В. Усадова);
- система, що базується на бухгалтерській інформації, що включає оперативні дані, які використовуються для економічного аналізу статистичної, технічної, соціальної та інших видів інформації (Я. В. Соколов, Є. В. Негашев);
- впорядкована сукупність взаємодіючих, взаємозалежних елементів, що дозволяють сформувати обліково-аналітичне забезпечення бізнесів-процесів комерційної організації за допомогою збору, реєстрації, узагальнення, аналізу інформації й здійснення контрольних дій з метою оцінки ризиків істотного її переключування; забезпечує реалізацію основних функцій